

Prinášame vám rozhovor uverejnený v oficiálnom časopise Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku - v časopise Slovo. Redaktorka Dada Kolesárová sa rozprávala s redemptoristom Milanom Zalehom, šéfredaktorom časopisu Misionár.

Odkedy si šéfredaktorom vášho redemptoristického časopisu a aké zmeny prinieslo toto poslanie do tvojho života?

Šéfredaktorom časopisu Misionár som sa stal v decembri 2014. Po zvolení môjho predchodcu otca Metoda Lukačika CSsR za viceprovinciálneho predstaveného bolo treba nájsť niekoho, kto by mohol prebrať túto službu najneskôr do januára 2015, kedy mal byť uvedený do úradu. Už predtým som s ním diskutoval o fungovaní vydavateľstva, a tak som bol prvý, kto dostal túto ponuku. V decembri som už nemal misie, tak som prišiel do Michaloviec „na stáž“, aby som sa pozrel, ako sa to robí a aby som čo-to „odkukal“. Vtedy som sa dozvedel, že mám pripraviť do tlače januárové číslo a celkovo si pripraviť víziu na ďalší rok. A že sa mám počas Vianoc zbaliť a presťahovať do Michaloviec. Samozrejme, bola to pre mňa veľká zmena. Štrnásť rokov som bol „misionárom na plný úväzok“, robil som tzv. ľudové misie a viedol kočovný život - prakticky každý týždeň som bol v inej farnosti. Za ten čas som urobil stojedenásť misií a skoro rovnaký počet obnov, nepočítajúc rôzne duchovné cvičenia a obnovy. Päť mesiacov som ešte „dorábal“ misie, ktoré som už mal naplánované, a zároveň som sa venoval časopisu a vydavateľstvu. Teraz som väčšinou cez týždeň doma, v kláštore v Michalovciach. Cez víkendy chodím slúžiť do Juskovej Vole, prípadne na nejaké obnovy.

Čo všetko treba zabezpečiť, aby časopis mohol vyjsť?

Najprv treba vytvoriť určitú víziu - na rok, možno aj na viac. A potom nájsť ľudí, ktorí ju uskutočnia. Treba osloviť spolubratov, prípadne iných, ktorí sú doma v daných oblastiach, a ponúknuť im jednotlivé sekcie, prípadne konkrétne témy v týchto sekciách, a určiť im rozsah článkov. Potom už len písať svoje články, čakať, kedy prídu články od iných, občas niekoho popohnať.

Keď prichádzajú články, priebežne ich čítam a vychytávam chyby. Potom ich posúvam korektorovi na jazykovú úpravu a grafikom, ktorí ich vkladajú do šablóny, dopĺňajú o obrázky, o ktorých potom diskutujeme, prípadne ich meníme. Keď sa to poskladá, treba časopis niekoľkokrát prejsť, prečítať a prehliadnuť, aby sa vychytali podľa možností všetky chyby - gramatické, grafické aj logické. Z tlačiarne odvezú časopis do distribučnej firmy, ktorej dodáme aktuálnu databázu adries a počtov, a oni časopis rozpošlú čitateľom.

Mnohí možno nevedia, odkedy vychádza časopis a aká bola jeho historická púť...

Pôvodne časopis Misionár Najsv. Serca Isusovho vydávali od roku 1936 baziliáni v Užhorode. Keď bolo v roku 1939 jeho vydávanie zastavené, vladyka Gojdič prosil

redemptoristov, aby začali s vydávaním časopisu Misionár na Slovensku, pretože veriaci boli bez duchovného pokrmu. Prvé číslo s nákladom 2 000 kusov bolo vydané v Michalovciach pre 75 rokmi - 7. marca 1942, druhé s nákladom 2 500 kusov vyšlo po Pasche. Po vojne sa stal jedným z najrozšírenejších a najvyhládavanejších katolíckych časopisov na Slovensku. V roku 1947 už dosiahol náklad 33-tisíc výtlačkov. Bol orgánom takých cirkevných spolkov ako Spolok sv. Jozefa, Arcibratstvo sv. ruženca a Spolok Božského Srdca. K 1. januáru 1949 bolo vydávanie časopisu zastavené „pre nedostatok papiera“.

K obnoveniu časopisu došlo v júni 1992. Začal ho vydávať otec Štefan Ištvaník CSsR, ktorý bol vtedy predstaveným kláštora v Michalovciach, a tak je prirodzené, že aj jeho redakcia bola tam. A je aj doteraz.

Kto sa najviac zaslúžil o pozdvihnutie časopisu a kto bol najčastejším prispievateľom?

Asi najväčšiu zásluhu na vydávaní časopisu Misionár má otec Štefan Ištvaník CSsR, ktorý ho obnovil a zo začiatku väčšinu jeho obsahu, napriek mnohým ďalším aktivitám, písal pod rôznymi pseudonymami on sám. Neskôr, keď sa stali šéfredaktormi iní spolubratia, naďalej do časopisu prispieval. Veľmi úspešnou sa stala jeho Ľudová čítanka na nedele a sviatky, ktorej venoval všetok svoj voľný čas. Až tak, že aj po jeho odchode do večnosti sme ju mohli ešte vyše dvoch rokov uverejňovať. Musím však s vďačnosťou povedať, že každý zo spolubratov, ktorý bol zodpovedný za Misionár, doň vniesol niečo nové a vzácne. Nieкто v obsahu, nieкто vo forme, nieкто v prehĺbení spolupráce s laikmi.

Kto všetko sa dnes podieľa na jeho príprave a akým spôsobom (spolubratia, eparchiálni kňazi, laici...)?

Z redemptoristov momentálne pracujem vo vydavateľstve iba sám a väčšina zodpovednosti leží na mojich pleciach. Ďalší dvaja spolubratia, otec Anton Verbovský CSsR a otec Jozef Troja CSsR, ktorí do časopisu prispievajú najviac, tvoria redakčnú radu a pomáhajú mi tvoriť širšiu víziu časopisu aj vydavateľskej činnosti. Už dva roky u nás pracuje Katka Hlinková, ktorá má na starosti administratívu a distribúciu - je pilierom vydavateľstva. Grafiku si už nerobíme sami, ale spolupracujeme s firmou mydesign.sk. Tento rok sme požiadali otca Marcela Gajdoša, aby našim čitateľom priblížil východnú liturgiu a veci s ňou spojené.

Aké je zameranie vášho časopisu a ktorú cieľovú skupinu čitateľov zasahuje?

Keď som prišiel do Misionára, bol vnímaný hlavne ako časopis pre staršiu a strednú generáciu. Problémom bol pre mňa podnadpis Náboženský časopis gréckokatolíkov, lebo po prvé, automaticky vymedzoval okruh čitateľov na gréckokatolíkov a po druhé, robil ho jedným z mnohých náboženských časopisov.

Vnímam, že Boží Duch nás vedie k tvoreniu rodiny - užšieho spoločenstva s laikmi, ktorí sú v dosahu nášho apoštolátu a často aj chcú intenzívnejšie žiť našou duchovnosťou. Skrze to sa môže začať výmena darov a verím, že aj nové pastoračné projekty.

Napríklad v Arcibratstve svätého ruženca máme vyše 20-tisíc členov. To je neskutočný potenciál. Len málokto z nich však prežíva, že sú s nami duchovne spojení, že sú súčasťou redemptoristickej rodiny. Niekedy položartom-polovážne hovorím, že ak by sa z nich len polovica ten ruženec skutočne modlila a ak by sa nám podarilo len polovicu z tých, ktorí sa modlia, priviesť k tomu, aby začali vnímať, že sú v redemptoristickej rodine modlitebným zázemím, a ak by sa táto skupina len raz v týždni pomodlila za naše obrátenie, naše misie a naše povolania, tak to bude revolúcia.

Na viceprovinciálnej kapitule sme prijali víziu tvorenia redemptoristickej rodiny, ktorej súčasťou je to, že časopis Misionár má byť určitou platformou stretávania jej jednotlivých okruhov - redemptoristi, redemptoristky, Arcibratstvo svätého ruženca, prípadne iné spoločenstvá, ktoré vzniknú. Preto ten podnadpis: Časopis redemptoristickej rodiny. Aby sme sa priblížili aj mladšej generácii, začali sme vydávať Misionár v elektronickej podobe. Zmenili sme aj logo časopisu, v ktorom je zároveň odkaz na webovú stránku viceprovincie aj vydavateľstva.

Okrem časopisu máš na starosti aj vydavateľstvo. Kvôli čomu vzniklo?

Vydavateľstvo vzniklo pre potrebu nášho apoštolátu. Zjednodušene povedané, snažíme sa v ňom vydávať veci, ktoré sú doplnením toho, o čom kážeme.

Čo ponúka vydavateľstvo dnes?

Obnovili sme edíciu Bližšie ku Kristovi. Sú to stručné brožúrky o modlitbe, o sviatosti zmierenia, o úcte blahoslavených a svätých či o vzťahoch. Potom sme v spolupráci s redemptoristami z Bratislavy vydali edíciu diel sv. Alfonza - zatiaľ vyšlo dvanásť titulov. Podporujeme aj liturgický život - vydávame brožúrky na sviatky, vydali sme knihy utierní a večierní na každý deň aj knihu večierní na nedele a sviatky. Podporili sme pastoráciu Rómov tým, že sme im pomohli vydať knihu Od srdca k srdcu. Vydali sme niekoľko zaujímavých titulov od Krzyszofa Wonsa. Jednoznačne najväčším bestsellerom je kniha Tri anjelské pozdravenia.

Čo ťa vie v redaktorskej práci najviac znechutiť a čo povzbudiť?

Spätná väzba. Jej nedostatok spôsobuje neistotu, jej prítomnosť ukazuje smer.

Ako vidíš budúcnosť časopisu?

Myslím si, že čoraz viac bude pre ľudí zaujímavý v elektronickej podobe, lebo ho človek bude môcť mať stále pri sebe, napr. v mobile, a zároveň nebude doma zaberáť miesto.

V tomto čase váš časopis oslavuje štvrtstoročie a vlastne je už dospelákom. Čo by si mu poprial na

jeho ďalšej ceste?

Aby mal čitateľov, ktorí budú chcieť byť zároveň jeho tvorcami. A aby sa stal platformou, vďaka ktorej bude rásť redemptoristická rodina, z ktorej budú môcť iní čerpať hojné vykúpenie. Hojné vykúpenie.

(krátené)

Dada Kolesárová / Časopis Slovo (casopisslovo.sk)

Rozhovor vznikol v roku 2017 pri príležitosti 75. výročia prvého vydania a 25. výročia obnovenia vydávania po páde komunizmu. Šéfredaktor časopisu a vydavateľstva Misionár otec Milan Zaleha, CSsR pôsobí od roku 2019 ako správca Kaplnky Najsvätejšej Trojice pri Kláštore redemptoristiek vo Vranove nad Topľou – Lomnici.

Celú ponuku vydavateľstva aj novinky z jeho života nájdete na www.misionar.eu.

The post [Aby sa rodina rozrastala](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)